

ŠKOLNÍ REVUE

E-mail: skolnirevue@centrum.cz

Web: www.zs.streliceubrna.cz

OBSAH

<u>Slovo na úvod</u>	1
<u>Bylo nebylo</u>	
Rubikon – školní kolo	2
Oblastní kolo Rubikonu	4
Rozhovor s panem senátorem Tomášem Julínkem	5
Koupání v Laa	6
Sedmá třída v Praze	7
Výlov obojživelníků 2010	9
Škola v přírodě - 5.A	10
Projektové dny „Voda“	11
Kronika školního roku 2009-2010	13
<u>Kalendárium</u>	
Československo 1945	15
Narozeniny slavných	17
<u>Rozhovory a ankety</u>	
Když našim učitelům bylo čtrnáct	19
Rozhovor s paní učitelkou Vlastou Sokolovou	20
Anketa na téma Naši domácí mazlíčci	21
<u>Módní poradna</u>	
Jaro – léto 2010	24
<u>Svět zvířat</u>	
Bernský salašnický pes	25
Kočka domácí	25
Zajímavosti o koních	26
Test ze zvířecí říše	27
<u>Literární koutek</u>	
Moje oblíbené počasí	28
Osmáci a tirádový rým	30
Vodníci z 5.A	30
<u>Zábava</u>	
Jazykolamy aneb Nabrus si svůj jazýček	32
Co dělat ve výtahu, abyste se nenudili	33
Pár vtipů na závěr	34
<u>Redakce a řešení</u>	35

SLOVO NA ÚVOD

Milí čtenáři, čas uběhl jako voda a na dveře nám klepou prázdniny. Všichni se už jistě těšíte, ale ještě zbývá nejnáročnější část roku – závěrečné hodnocení. Toto období se Vám pokusí zpříjemnit náš časopis. Letošní čtvrté číslo uzavírá jeho pětiletou existenci, máme tady tedy takové malé kulaté výročí. Ne že by to bylo něco světoborného, ale je vidět, že časopis si našel svoje místo v naší školní realitě. A to je dobře.

A navíc má mladou redakci, tak snad bude vycházet dál. Co však po pěti letech končí, je schránka u vchodu. Nějaký „inteligent“ totiž místo příspěvků ukládal do schránky zbytky svačin, použité jízdenky, obaly od pamlsků apod. Nevím, na co naše škola ekologicky třídí odpad, když mozková kapacita některých nestačí ani na to, aby odpadkový koš vůbec poznali.

Ale možná to jen nechápu a šlo o zábavu. V tom případě pardon, to musela být legrace! To se všichni nasmáli, to se vděčné obecenstvo válelo smíchy. Cha,cha,cha. A co teprve ta představa, až schránku v redakci otevřeme!

Holt komu není z hůry dáno, v apatyce nekoupí. Takoví jedinci se najdou vždycky, jednou jde o nějakou dřevěnou bedýnku, podruhé o okolí zastávky, potřetí ... Ničit a poškozovat je snadné, ale něco sám dokázat, vytvořit, to už tak jednoduché není, na to všichni už nemají. Přejme nám všem, ať je těch neschopných (nebo že by naopak všehoschopných) mezi námi co nejméně.

Zpět k naší záležitosti - schránka je tedy zrušená, ale časopisu to nijak neublíží, stejně jasně vede elektronická komunikace a byla využívána velmi málo. Její čas by přišel, když bychom dělali anketu, kdy byste odpovídali anonymně. Třeba se naše schránka někdy vrátí. Budiž jí sklep lehký.

Problému vandalského chování, který jsem zde nastínila, jsme se ale jinak v tomto čísle nevěnovali. Naším takovým větším tématem byla zvířata a zajímavosti kolem nich, a tak se nám vyloupila rubrika Svět zvířat, anketu jsme věnovali našim domácím mazlíčkům a vtipy na závěr jsou o zvířátkách.

V tradičních rubrikách si můžete přečíst články o různých školních akcích, literární práce prozaické i básnické, v Módní poradně Vám poradíme, co na sebe letos v létě, v kalendáriu se dozvíte, jak probíhalo osvobození Československa a co se dělo na konci války ve Střelcích.

Myslím, že každý si zde najde něco, co ho zaujme. Na vaše připomínky, postřehy a náměty čekáme na e-mailové adrese: skolnirevue@centrum.cz.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem redaktorům za jejich práci a rozloučit se s těmi, kteří nás letos opouštějí, jsou to:

Dana Zálešáková z 9.B – rozhovory a ankety

Veronika Doležalová z 9.B – rozhovory a ankety

Josef Tichý z 9.B – záhadolog

Zuzana Dostálová z 9.B – expert na prvňáčky

Mgr. Vlasta Sokolová

Poznámka: Pokud si myslíte, že teď už nebude mít redakce co dělat, jste na omylu, čeká ji náročný úkol – vyhodnotit soutěž zimních fotografií, aby mohli být vítězové odměněni na slavnostním shromáždění na konci školního roku.

**AŤ ŽIJÍ PRÁZDNINY
HURÁÁÁ**

rubikon

ŠKOLNÍ KOLO

NENÍ TI 18? TAK NESÁZEJ!

Školní kolo soutěže RUBIKON, konané 25. března 2010, bylo nejen velmi napínavé, ale i zábavné. Bylo rozděleno na 5 kol, zápolilo 6 družstev po 6 soutěžících (z každé třídy jedno) a jenom jediné postoupilo do oblastního kola, a to tým 9.B. Pochválit musíme ale všechny, každé družstvo se snažilo, jak mohlo.

Do soutěže se zapojili i diváci, kteří si mohli tipnout vítězné družstvo v každém kole a také celkového vítěze. Velice mě pobavily otázky, které položil pan učitel Beneš porotě, složené z našich učitelů.

Na začátku mě zaujalo video o vzniku Rubikonu a nejvíce se mi líbilo kolo, kde se stavěly kostky, dále kolo „Stalo se to, nebo nestalo“.

Mělo to jen jednu chybu: kvůli divákům jsem často neslyšel vůbec nic, protože dav šílel, ryčel, hučel, dupal, tleskal, někdy i mručel nespokojením. Vše doprovázelo troubení, bubnování a samozřejmě řízek!

A ještě lituji toho, kdo tam uklízel ten velký nepořádek, co tam po nás zůstal.

Závěrečná poznámka - Rubikon má i své stránky na webu, kde můžete třeba zhlédnout videa a dozvědět se, kolik decibelů nařvali fanoušci v oblastním kole a další věci, které jste ještě nevěděli.

(tom)

Publikum čeká

Bitva může začít.

Dáme hlavy dohromady

Staví malí

Staví velcí

Kde to najdeme?

Že by tady?

Trocha hazardu

Máme body!

Poslední rozstřel

Vítězná 9.B na „stupínku“

V okresním kole se sice naši devátáci na stupně vítězů nedostali, ale neztratili se a odvedli slušný výkon.

Jestli vůbec a jaké soutěže se příští rok naše škola zúčastní, to je zatím ve hvězdách, jedno je však jasné – pokud ano, otevírá se šance těm, kterým letos výhru vyfoukl silný a sehraný tým 9.B.

(sok)

OBLASTNÍ KOLO RUBIKONU

Dne 7. dubna 2010 proběhlo v Ivančicích oblastní kolo soutěže Rubikon, v němž soutěžila i naše vítězná pětice z 9.B. Aby se tam nebáli, doprovázeli je a fandili jim jejich spolužáci a soutěžící školního kola z ostatních tříd. Druhý den jsme našim reprezentantům položili pár otázek:

1. *Jaký jsi měl/a pocit, když jste poprvé stáli před publikem?*
2. *Líbila se ti zdejší atmosféra?*
3. *Jsi spokojen/a s výsledkem?*
4. *Myslíš si, že jste měli na víc?*
5. *Byly podle tvého názor otázky příliš těžké?*

JOSEF TICHÝ

1. *Na publikum jsem se nedíval, protože jsem tleskal moderátorovi.*
2. *Ano, i když podle výsledků z ostatních oblastních kol to bylo slabší :D.*
3. *Jo.*
4. *Ne (smích).*
5. *Ne, spíš mi nikdo nevěřil.*

NICOLE DAŇKOVÁ

1. *Ze začátku jsem měla trému, ale později opadla.*
2. *Jo, líbila, ale mrzelo mě, že když jsme začali prohrávat, tak se naši utišili.*
3. *Jo, ale mrzí mě, že stačily ještě 2 body a mohli jsme být třetí.*
4. *Myslím, že jo.*
5. *Ani ne. Jak které.*

VOJTĚCH DLAPKA

1. *Nevím.*
2. *Ne.*
3. *Ne.*
4. *Ne.*
5. *Ne.**

ZUZANA DOSTÁLOVÁ

1. *Měla jsem trému.*
2. *Jo, dobře nás povzbuzovali... ze začátku... (smích)*
3. *Mohlo to být horší.*
4. *Stačí mi 4. místo.*
5. *Asi jak které.*

FILIP TOMŠŮ

1. *Bylo to jako extáze.*
2. *Nevím, co myslíš.*
3. *Ne.*
4. *Na louce lítají motýli.*
5. *Žlutá.***

Poznámky redakce:

*Byl tam vůbec?

**Filip u těch posledních dvou otázek poněkud blblnul, patrně zápolení zanechalo následky na jeho psychice. Doufejme, že nebudou trvalého charakteru.

(dana)

ROZHOVOR S PANEM SENÁTOREM TOMÁŠEM JULÍNEM

Naše redaktorky, které jely povzbuzovat náš tým, si počíhaly na reprezentanta naší politické špičky – bývalého ministra zdravotnictví a v současnosti senátora Tomáše Julínka a požádaly ho o kratičkový rozhovor. Když se ho zeptaly, jestli si ho mohou vyfotit, .

Můžeme se Vás zeptat, jak se vám na Rubikonu líbí a jaká je tady podle Vás atmosféra?

No já jsem dost překvapený, kolik je tady fandů a fanynek a jak voni (vono to teda trvá docela dlouho) jsou tak soustředění a pořád podporují svoje manšafy.

A kterému družstvu fandíte?

Já fandím všem, protože všechny ty družstva jsou z mého volebního obvodu. A já chci, ať to bude kdokoli, je nakonec uvítat v senátu. Takže já fandím všem!

(sarqa)

Sára Šilgeraiová, 6.A

Tomáš Julínek

Terezie Novotná, 6.A

Foto: Linda Koshi, 6.A

rubikon

KOUPÁNÍ V LAA

Ve středu 21. dubna 2010 si jely 6. třídy užít odměnu za podzimní sběr šípků – koupání v aquaparku v Rakousku, který znáte pod názvem Laa. V 7.30 jsme měli sraz u školy. Jeli jsme autobusem, ve kterém bylo neustále rušno, a paní učitelky nás musely občas napomínat. Během cesty si všichni povídali, chvílemi jsme přímo křičeli na celý autobus. Asi po hodině jízdy jsme dorazili na místo a všichni jsme se vyhnuli z autobusu. Přišli jsme do vstupní haly a mohli začít obdivovat místní aquapark. Všude okolo na nás něco říkali německy, ale protože nemáme zatím němčinu, nic jsme jim nerozuměli. Nicméně jsme porozuměli tomu, že si máme vzít čipy a jít se převléknout do prostorných žlutých šaten.

Rychle jsme si natáhli plavky a hup do vody. Každý hned začal dělat nějaké hlouposti, třeba po ostatních cákat vodu. Milovníci dobrodružství mazali na tobogán, který je zevnitř nejprve jasně modrý, až vás oči bolí, poté vjedete do tmy a kolem vás blikají jen světýlka, která za chvíli stejně zmizí, najednou zahouká vlak a jste ve vodě.

Také vír byl velice oblíbený, a proto plný. Stále tam někdo byl a skoro jsme se tam nemohli hnout, přesto jsme si tam užili mnoho legrace. Zatímco někteří se cachtali v teplých bazénech, ten nejteplejší byl dokonce s mořskou vodou, ta otužilejší polovička řádila ve velkém chladném bazénu. Kdo měl hlad, odskočil si do šaten na svačinku od maminky, nebo šel utratit eura do občerstvení.

Inu, cákali jsme, plavali, topili se navzájem, slunili se... čtyři hodiny utekly neuvěřitelně rychle a my jsme museli zpět do šaten, ale tentokrát bohužel ne proto, že bychom měli hlad, teď už opravdu proto, že jsme museli jet zpět domů. Holky vytáhly kartáče a fény, kluci byli hotoví hned, a tak se čekalo jen na holky, kterým se protivilo jet autobusem s mokrymi a slanými vlasy. Ale i tak si děvčata pospíšila a zapojila se do dlouhé fronty k odevzdání čipů, které kupodivu nikdo neztratil. Milá paní na nás promluvila tím pro nás neznámým jazykem a my jí odevzdali peníze za různé sladkosti, hranolky a pití, které jsme si v Laa koupili.

Cestou zpět většina lidí v autobuse pospávala, někdo poslouchal písničky, někdo byl ještě stále čilý a bavil se s ostatními. Jeli jsme a jeli a najednou jsme projížděli Radostice, poté Omice a po nich Troubsko. Všude jsme zastavili a spolužáci z těchto vesnic vystoupili. Nakonec jsme dorazili do Střelice. Rozloučili jsme se a odebrali se domů, kde jsme vyprávěli o našich úžasných zážitcích...

AQUAPARK BRNO KOHOUTOVICE

Pár dní před naším koupacím zájezdem otevřeli nový aquapark v Brně. Má Brňanům i ostatním nabídnout to, co jim dosud ve městě chybělo, například vodní atrakce, jako vodní chrliče, devadesátimetrový tobogán nebo divokou řeku. Také si můžete dopřát parní lázeň, saunu nebo cvičení v posilovně. Samozřejmostí je pětadvacetimetrový plavecký bazén s šesti drahami.

Velký bazén se vyznačuje unikátním technologickým řešením. Není zapuštěný do země, ale drží ho ve vzduchu betonové sloupy. Kromě tohoto bazénu zde najdete ještě jeden menší – na střeše areálu a s vyhlídkou na město.

Kohoutovický vodní svět spustil i svoje internetové stránky, z nichž se lidé mohou dovědět o chystaných akcích, otvírací době a vstupném.

Máme radost z toho, že už nemusíme za vodními radovánkami jezdit daleko. Tak co, spolužáci, kam příště?

(nova)

SEDMÁ TŘÍDA V PRAZE

Výlet do Prahy byl super! Jeli jsme s panem učitelem Kadlecem a s paní učitelkou Hájkovou. Po příjezdu jsme se šli podívat na Václavské náměstí a do muzea. Pak jsme jeli metrem, což byl pro každého určitě velký zážitek.

Šarlota Kadaňková

Už cestou ve vlaku byla velká legrace a nenudili jsme se. Během cesty nám pan učitel rozdál sešity, do kterých jsme si pak zapisovali poznámky o Praze. V Národním muzeu jsme si užili hodně legrace. Počítali jsme holky, které se nám líbily. Nejvíc jich napočítal Milan Smiščík. Tak jsme se mu smáli.

Aleš Král

Po příjezdu do Prahy všichni konstatovali, že milují Brno. Ne, že by se nám tam nelíbilo, ale je to příliš velké město a hodně lidí v něm.

Katka Prokopová

Když jsme šli přes Karlův most, tak jsme měli počítat sochy. Někomu vyšlo 28, někomu 29, ale mělo jich být 30. Když jsme se rozhlíželi z mostu do dálky, tak to vypadalo, že Vltava nikde nekončí.

Klára Kalvodová

S holkama jsme ocenily to, že jsme se mohly procházet mezi stánky a koukat se na různé hračky. Legrace byla, když jeden spolužák dělal, že je Američan a mluvil na prodavače u stánků anglicky. Nejlepší asi bylo bezplatné vystoupení dvou číšníků, kteří míchali nápoj nějakým turistům.

Marie Zborovská

Na Petříně jsme všichni chtěli jít do bludiště, protože nás hrozně bolely nohy a nechtělo se nám šlapat do dalších schodů.

Michaela Sojková

Pražské nádraží je úplně jiné než to brněnské. Nikde jsem si nevšimla stánků Vietnamců. Nejvíce se mi líbilo v zrcadlovém bludišti, kde jsme si užili hodně legrace.

Patricie Lišková

Byl to úžasný zážitek. Moc se mi líbila jízda metrem. Jelo velmi rychle, ale o to větší byla zábava. Ale na naši brněnskou šalinu stejně nemá.

Edita Rejdová

Muzeum bylo velmi pěkné, nejlepší byla láva, která se řinula přes cestu. Židovský hřbitov vypadal strašidelně, ale večer by to bylo ještě lepší.

Daniel Rujbr

BYLO NEBYLO

Dost mě překvapilo, že uvnitř věže radnice je výtah. Jsou tam ale samozřejmě i schody. Nahore si lze koupit pamětní minci a rozhlédnout se.

Tomáš Volánek

Chrám sv. Víta se stavěl dlouho, několik staletí. Jsou tam pohřbeni čeští králové. Také se dlouho opravuje. Než oprava skončí, uběhne asi 20 let a musí se začít zase znovu.

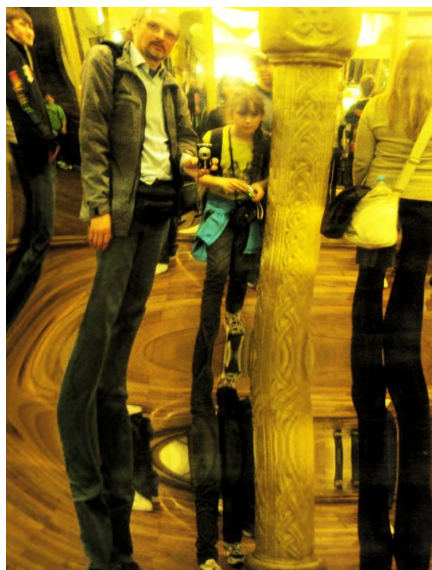
Ondřej Sokola

V bludišti to bylo opravdu zábavné. Hlavně když nás zrcadlo mělo změnit na liliputy a mně to nezměnilo velikost.

Tereza Kašparová

Úplně nejlepší byl Pražský hrad s výhledem na celou Prahu. Velmi se mi líbila židovská architektura. Nejhorší byl výstup na Staroměstskou radnici. Praha byla moc pěkná, ale bydlet bych v ní nechtěl.

Dominik Krajiček

Pan učitel se na nás vytahoval

Unavení turisté

V lanovce

VÝLOV OBOJŽIVELNÍKŮ 2010

Ve čtvrtek 6. května se naši devátáci spolu s některými osmáky a pod vedením pana ředitele a paní učitelky Benešové vydali na radostické koupaliště. Šlo o záchranný a vzdělávací výlet za obojživelníky, které jsme odchytili, počítali a částečně i určovali. Jednalo se o žáby a jejich pulce, jiné obojživelníky jsme tu nenašli. Pan Doubek nám pomáhal určovat jejich druhy. Našli jsme rosničku zelenou, ropuchu obecnou, skokana hnědého ... a ještě některé další druhy. Také jsme si mohli všimnout dalších živočichů, třeba kaprů. Dokonce jsme viděli i užovku, která si jen tak plavala kolem.

Až na výjimky jsme neměli oblečení do bláta a holínky, a tak jsme museli zout boty a jít do vody naboso. Po chvíli lovení k nám přišli i další radostiční spolužáci, co už měli volno, mrknout se, jak nám výlov jejich koupaliště jde. Žáby byly zalezlé ve škvírách a pulci, kteří nejdřív plavali u břehu, odplavali dál, kam se většině lidí nechtělo. Kluci si z vody vytáhli nafukovací pneumatiku a posílali si ji po zemi. Chvilku si pohráli, ale brzy je to omrzelo.

Všichni pulci a žáby, které se nám podařilo najít a ulovit, byli odvezeni na bezpečné místo. Ke konci nám náš pomocník pan Doubek udělil užitečné rady a vyslechli jsme si krátkou přednášku o obojživelnících. Toto odpoledne se podle mého názoru líbilo všem a dobře si ho užili. Navíc jsme měli dobrý pocit, že jsme řadě těchto tvorečků zachránili život, protože by v koupališti zahynuli. Doufám, že se tyto výlovy stanou tradicí a budou v nich pokračovat další ročníky.

PS: Pan ředitel zachráncům žab slíbil občerstvení, tak doufám, že nezapomene.

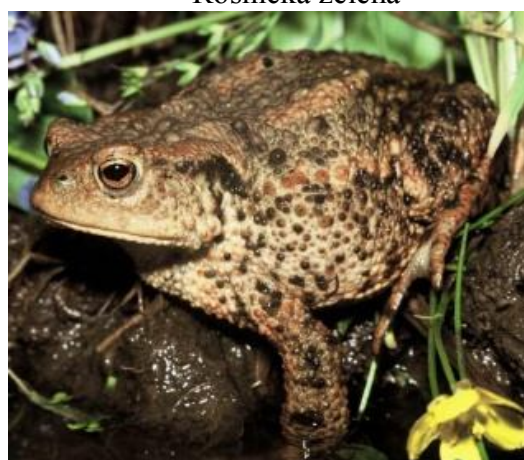
(atram)

Rosnička zelená

Skokan hnědý

Ropucha obecná

Užovka

ŠKOLA V PŘÍRODĚ 5. A

V pondělí 10. května se celá naše třída vydala vlakem do Brna a pak z Brna do Žďáru nad Sázavou. Ze Žďáru jela autobusem do Krucemburku a z Krucemburku šlapala asi dva kilometry pěšky do Štířího dolu. Štíří důl bylo místo, kde třída strávila celý pracovní týden.

Pondělí bylo samozřejmě ten „zmatkovací“ den. Všichni jsme se vybalovali, a až jsme byli vybaleni, rozhlíželi jsme se po okolí. V úterý jsme si mezi sebou dali ruský kuželkový turnaj. Odpoledne jsme měli postřehový závod a večer vyhodnocení. Ve středu 12. května se celá třída vydala mikrobusem pro 20 osob do Kladrub nad Labem obdivovat krásu vzácných bílých koní.

Výjimečnost Kladrubských koní spočívá v tom, že se koně narodí černí a během 4-12 let se jejich srst promění v bílou. Někteří koně se však nepromění a právě ti padli oka králům a královnám – zapřahají je do svých kočárů. Měli jsme šanci se podívat do všech stájí, a proto nás po prohlídce pěkně bolely nohy. Pak jsme šli na prohlídku Kladrubského zámku. V zámku bylo bohužel přístupných jen několik místností. Na konci dne jsme se vrátili do Štířího dolu. Po cestě jsme si také povšimli dráhy Velké pardubické.

Když jsme dojeli do střediska, všichni byli tak unavení, že jenom zalezli do pokojů a do večere odpočívali. Ve čtvrtek jsme se vzbudili o hodinu dřív, abychom stihli dojít do Krucemburku a odtud jet do sklárny v malém městečku Karlově. Celá cesta ale nebyla tak jednoduchá, jak se možná zdá. Z Krucemburku žádný autobus nejel, a tak jsme museli jít kilometr pěšky do Městce, kde jsme čekali hodinu na autobus. Tentokrát k radosti všech autobus skutečně přijel.

Ve sklárně nám ukázali, jak se vyrábí zajímavé vázy. Všem nám tato ukázka pomohla, protože si teď lépe umíme představit učivo z přírodovědy. Po návratu jsme si všichni dali pěkný odpolední klid, protože jsme byli z cesty dokonale vyřízeni. Pět dní uběhlo tak rychle, že než jsme se nadáli, byl už poslední den - pátek. Sice se všichni těšili domů, ale z úžasné školy v přírodě se nikomu ani odjíždět nechtělo.

(dora)

PROJEKTOVÉ DNY „VODA“

6.B

Ráno v pátek 21. května jsme se všichni shromáždili před školou a paní učitelka Benešová s panem učitelem Benešem nás rozdělili do pracovních skupinek. Každá skupinka dostala složku s potřebnými pomůckami a hned poté jsme vyrazili. První zastávka byla v lese, kde jsme si nasbírali listy do herbáře, a paní učitelka nás poučovala, jak se máme chovat k přírodě. Na další zastávce jsme si zahráli hru, která všechny bavila.

Po úmorné cestě jsme došli k Radostickému mlýnu, chtěli jsme zde na chvíli zastavit, ale někteří už šli dále, a tak byla zastávka velmi krátká. U Střelické bažinky jsme se rozdělili na skupinky a plnili úkoly ze složky. Po chvíli začalo pršet, a museli jsme tedy vytáhnout pláštěnky. Přestávku na jídlo jsme měli u radostického koupaliště. Zjistili jsme, že je vypuštěné a ve schodech jsou poschovávané žáby. Paní učitelka se je snažila zachránit, a některé se jí dokonce podařilo vylovit. Občerstvili jsme se a vyrazili na další cestu.

Šli jsme dál po silnici a došli jsme k místu, kde jsme plnili poslední úkoly. Rozdělili jsme se na půlky, jedna šla lovit živočichy do Bobravy a druhá zjišťovala vlastnosti vody. Bylo to velmi zajímavé. Protože pršelo a Bobrava byla rozvřená, podařilo se nám nachytat jen velmi málo živočichů, vylovili jsme pouze vodoměrky, bruslačky a nějaké další živočichy. Všichni jsme byli kvůli dešti a rozmáčenému terénu mokří a pár z nás se dokonce zmáchalo v Bobravě. Poté jsme se vydali na cestu do školy. Všichni jsme došli celí zablácení, ale v pořádku, tj. zdraví.

(tom+vendy)

6.A

Na rozdíl od seznamovacího výletu absolvovaly projektový den šesté třídy každá zvlášť, 6.B v pátek 22. května a 6.A v pondělí 24. května. Náš původní termín byl 17. května, ale kvůli trvalým deštům se musel odložit.

Sejit jsme se měli v 7:30 před školou. Mysleli jsme, že půjdeme pouze s paní učitelkou Benešovou, ale přidal se k nám pan učitel Beneš. A nebyli by to naši učitelé, kdyby nepřišli o nějakou chvílku později, ale když si uvědomíme tu práci, kterou do přípravy projektu jistě vložili, rádi jsme jim to odpouštíme. Po jejich příchodu pan učitel Beneš zavelel šesti klukům, aby se postavili vedle sebe. Bylo to proto, abychom se podle nich mohli rozdělit do šesti skupin - kluci si k sobě postupně vybírali zbývající žáky. Paní učitelka nám rozdala složky s pracovními listy, tužky, lupy, pomocné bílé papíry, seznam vodního hmyzu aj. Konečně jsme byli připraveni jít.

Zamířili jsme přímou čarou přes hřiště rovnou do lesa. Tam nám paní učitelka ukázala několik stromů, které jsme měli poznat. Následovala pěkně dlouhá cesta, než jsme si udělali přestávku. Aby toho nebylo málo, museli jsme při ní stát, protože zem byla mokrá.

Stáli jsme poblíž Střelické bažinky, u níž jsme pak ve skupinkách vypracovali stanovené úkoly. Než jsme vyrazili na další cestu, paní učitelka nás shromáždila, aby nám mohla říct něco o Bažince a pan učitel se nás mohl zeptat na něco kolem turistické mapy. My jsme se snažili poslouchat, i když to některým šlo těžko.

Konečně přišel čas pokračovat dál. Naše další kroky mířily po silnici k radostickému koupališti a následně ke Spálenému mlýnu. Od Spáleného mlýna jsme pokračovali po ní cestou do lesa, tam jsme hráli hru na stromy, kyselá deště, lýkožrouty a člověka. Jelikož byl tento den zaměřen na vodu, bylo naším dalším cílem dojít řece Bobravě. Opět nás čekal sáhodlouhý výklad paní učitelky, ale mně osobně, a řekla bych, že i jiným, to vůbec nevadilo. Alespoň si naše nohy odpočinuly.

U Bobravy jsme vypracovali největší část našeho pracovního listu. Také jsme zde lovili živočichy, což bylo zábavné, určovali jsme chemické a fyzikální vlastnosti vody (teplota, zápach, kyselost, barva, zakalení apod.). Voda v Bobravě byla kvůli deštům zabarvená do světle hnědé barvy, ale to nám vůbec nevadilo a každá skupinka ulovila alespoň nějakou tu vodoměrku, které se zde vyskytovaly v hojném počtu.

BYLO NEBYLO

Když byl čas jít domů, neotočili jsme se a nešli stejnou cestou, ale vzali jsme to okolo koní. Pan učitel Beneš si výšlap zkrášlil svým zpěvem, ale některé jím zpočátku pěkně štvál.

Celkově bych projektový den hodnotila kladně, myslím, že o něco více zase stmelil kolektiv, protože museli spolupracovat kluci s holkami, a tak jsme se začali spolu bavit o něco více než dřív. I když bylo všude bahno, voda a přehnaly se nějaké ty přeháňky, byl tento den velmi pěkný a takovéto drobnosti mi ho nemohly zkazit. Paní učitelce Benešové a panu učiteli Benešovi všichni moc děkujeme.

(linda)

Radostický mlýn

Spálený mlýn

Most nedaleko Spáleného mlýna

Střelická bažinka

Bobrava

KRONIKA ŠKOLNÍHO ROKU 2009-2010

PŘICHÁZÍ JARO

... jak to vidí 9.A

V tomto období jsme se všichni dozvěděli, jestli nás vzali nebo ne vzali na naši vybranou školu. Většinu ale vzali, takže s tím byli všichni spokojeni. Ve třídě je najednou rušno, začalo se malovat tablo, přemýšleli jsme o tom, co dáme učitelům na konci školního roku nebo co my tam vlastně budeme předvádět.

Do školy dorazila naše kontroverzní trička s prezervativem a spermiemi. Tomu samozřejmě předcházelo drobné přemlouvání pana učitele Holešovského a asi ani pan ředitel nebyl nadšen. Když jsme se si trička rozdávali, Daniel Vidlák si vzal omylem dívčí a vůbec mu to nevadilo. Šel se s ním hned pochlubit do většiny tříd na škole. Ve třídě byl mezitím slyšet hovor o jedno ztraceném dívčím tričku. Když přišel Dan, třída se dala do smíchu.

V hodině fyziky pan ředitel objevil veverku sedící na okně. Celá třída se začala dívat po ní. Zezadu se ozývalo „jé“ a pak zas „jů“. Potom ale veverka skočila na stěnu a jako Spiderman přešla na další okno. A za chvíli na další. Bylo jasné, že většina hodiny je ztracena. Pan ředitel si vzpomněl na jakýsi film, ve kterém se učitelka zbláznila, když podobně veverka navštívila její třídu. Pan ředitel prohlásil, že na něho by možná tři takové veverky stačily.

Naše obličejky a důvtip je zaznamenán na tablu, které bude viset v našem obchodě. Krásu tabla ztvárnily žačky 9.A Kateřina Slabá a Adriana Soukalová.

V hodinách fyziky se poslední dobou dějí zajímavé věci..... Jako například tehdy, když pan ředitel ve třídě objevil cvrčka určeného ke krmení gekončků a rozhodl se mu dát svobodu. Bylo opravdu zajímavé dívat se, jak klečí pod stolem a snaží se ho chytit. Chtěl ho zachránit tím, že ho vyhodí na zahradu oknem z 1.patra. Pozval si na to Vianu, který se jak známo bojí brouků. Ten jak uviděl cvrčka, začal pištět. Takže si nakonec pan ředitel cvrčka vyhodil sám. Pokud cvrček přežil pád z 1. patra, tak nás paní učitelka Benešová ubezpečila, že ve volné přírodě nepřežije. Doufejme jen, že tohle rozhodnutí neodstartuje invazi cvrčků, podobně jako v knize Válka s mloky, kde mloci ovládnou Zemi.

Dubnové počasí bylo teplé, ale to květnové nestojí za nic. Každý den pořád prší nebo je zima. Doufám, že na výletě bude aspoň teplé počasí. Všichni už se těší na konec školního roku, hlavně deváťáci, až opustí střelickou školu. Teď se budou psát poslední písemné práce a hodně zkoušet, takže máme možnost si opravit známky. Tedy jak kdo.

... jak to vidí 9.B

Většina z nás se dostala na svou vysněnou střední školu, někteří dělali i přijímací zkoušky. Docela nás štve, že se ještě pořád učíme a píšeme písemky, ale na nové škole to bude ještě horší, takže musíme něco umět. Těšíme se, jak pojedou naše 9.B spolu s 9.A do Krkavce na vodu a na kola. Všechny holky mají strach, že zůstanou na ocet a budou muset být s jedním z učitelů na kánoji. Proto si rychle domlouvají dvojice.

Těch dvou dnů jsem se obávala dlouho. Přijímačky. Přípravovala jsem se na ně tak, že jsem si dělala každý den cvičné scio testy. Jsou to opravdu obtížné testy. Někdy se dvě odpovědi jeví správně a vy se musíte rozhodnout, kterou zvolíte. Při špatné odpovědi se vám odečítá část bodu. Zkoušky jsem dělala na gymnáziu Křenová. Tam byly pouze obecné studijní předpoklady. Ve třídě jsme seděli každý ve své lavici. Byla jsem opravdu nervní. Po testu jsem měla špatnou náladu, protože jsem byla přesvědčená, že jsem jej zkazila. Zkazila jsem jej natolik, že mě na Křenovou přijali ☺.

Jak se čas blíží k prázdninám, každý už kašle na učení. Vychází nám tudíž velmi zajímavé známky z některých předmětů, jako např. chemie, zeměpis, přírodopis, čeština (někteří dostali z diktátu na vyjmenovaná slova i šestku).

BYLO NEBYLO

Ted' už nám na této škole moc času nezbyvá. Přežijeme jeden týden, pak se jede na vodu a pak už spousta učitelů odjíždí na výlety. Doufáme tedy, že ten konec přežijeme ve zdraví.

Na závěr přinášíme autentické svědectví z přijímacích zkoušek jednoho nejmenovaného úspěšného žáka 9.B.

V dubnu nastala nejtěžší chvíle ze všech devíti let. Přijímací zkoušky. 22.dubna přišlo na řadu jako první Gymnázium Křenová.

Věděl jsem, že to bude lehčí, než můj hlavní cíl, jelikož jsem psal pouze test z obecných studijních předpokladů. Ke škole jsem dorazil s velkou časovou rezervou, přesto už byla na škole alespoň stovka konkurentů. Věděl jsem, že by ve stejný den měli být na Křence i mí spolužáci. Když jsem však zjistil, že jsme do tříd, kde se budou psát zkoušky, zařazeni podle abecedy a já se svým T na začátku příjmení jsem až ve 4. patře, zmocnil se mě strach, který mi říkal, že z neznámých tváří znervózním a zkoušku napíšu špatně. Měli jsme ve třídě zajímavý dozor. Postarší paní, která vysvětlováním, jak budeme označovat správné odpovědi, zabrala minimálně 15 minut. Vysvětlovala však pouze minut 5, protože se po každé větě odmlčela a říkala si: „Co jsem to ještě chtěla?“. Zkouška samotná uběhla hrozně rychle, stihl jsem však napsat to, co jsem věděl. Test nebyl vůbec zaměřen na znalosti, ale na dovednosti, jako logické uvažování, prostorovou představivost, porovnávání a porozumění z textu. Společnost Scio to vymyslela dobře, protože mi tento test sednul.

Nikoho známého jsem na gymnáziu neviděl, protože, jak jsem se později dozvěděl, byli skoro všichni v jedné třídě ve 2. patře. No jo, no to je tak, když vaši kamarádi mají všichni příjmení na D.

Druhý den jsem dělal přijímací zkoušky na mém gymnáziu číslo 1, Gymnáziu třída Kpt. Jaroše. Zase jsem měl jít na tento gympl se svými kamarády. Tady jsem je však objevil hned zpočátku ☺.

Věděl jsem, že to tady bude těžší, protože se zkoušky skládaly ze tří testů a to z matematiky, češtiny a znovu OSP. První byl na řadě právě test OSP. Byl velice podobný tomu, co jsem dělal včera. Stihl jsem ho však na poslední chvíli. Zbývalo mi ještě asi 8 otázek a náš dozor (ted' už nebyl tak zmatený) ohlásil, že nám do konce zbývá 5 minut. Znervózněl jsem, ale stihl jsem dopsat všechny otázky. Po půl hodině začal druhý test. Na test z matematiky jsem se těšil nejvíc. Hotovou jsem ji měl za chvíli, společně se dvěma kluky ve třídě. Dozor nám však nechtěl říct, kolik zbývá do konce. Tak po několikátém překontrolování jsem si začal kreslit do pomocného papíru obrázky ☺. Když už jsem neměl kam kreslit, zjistil jsem, že se změnil dozor. Po několika dlouhých minutách zbývalo do konce ještě 5 minut. Minuty se protahovaly, málem jsem usínal. Naštěstí těch 5 nejdelších minut mého života skončilo. Po další (delší) přestávce začala čeština. Ta uběhla ze všech nejrychleji.

Po odjezdu domů začaly pracovat nervy. Naštěstí byly výsledky známy hned za 4 dny. Na obě školy jsem byl přijat!!! Na Křence jsem skončil ze 449 uchazečů 21. ☺, ale na Jarošce jsem z 25 uchazečů na místa ve třídě s matematickou profilací skončil 8. A brali jen 12!!!

Naštěstí to takhle krásně dopadlo.

Sestavil pan učitel A.Kadlec

ČESKOSLOVENSKO 1945

Letos uběhlo 65 let od konce druhé světové války. Připomeňme si tedy krátce, jak probíhalo osvobozování tehdejšího Československa.

Osvobozování Československa mělo probíhat podle předem připraveného programu tak, že by se sovětská armáda spojila se Slovenským národním povstáním. Jenže načasování nevyšlo, a když byla 6. října 1944 osvobozena první naše obec – Kalinovo, bylo už povstání prakticky potlačeno. Na východě Slovenska operovaly německé nacistické divize, a tak šel osvobozovací proces pomalu. Až 20. ledna 1945 byly osvobozeny Košice. Tuhý zápas se vedl o Liptovský Mikuláš, protože Němci bránili přístupové cesty do Čech právě v oblasti středního Slovenska.

Až na počátku dubna 1945 dospěla sovětská vojska k branám Moravy, což podnítilo vznik českého národního povstání. To se postupně odehrálo v Prostějově, Kroměříži, Pardubicích a v Kladně.

Mezitím Američané dorazili k hranicím protektorátu a koncem dubna 1945 vstoupili na naše území v oblasti Chebska a starého Srní na Klatovsku. Dne 5. května se podle dohod se sovětskou stranou zastavili na osvobozené linii Karlovy Vary - Plzeň - České Budějovice.

V poledních hodinách 5. května se české povstání přeneslo do Prahy, která byla poslední baštou nacistů. Vzniklo tak Pražské povstání vedené Českou národní radou. V Praze vyrostlo 1600 barikád a povstalci volali o pomoc. Sověti však byli ještě daleko a Američanům byl zakázán vstup. Nakonec České národní radě nezbyvalo, než odpoledne 8. května uzavřít s Němci separátní mír. Když ráno 9. května přijeli do Prahy sovětské vojáky, byl zde již formálně mír. Ne všechny německé jednotky však mír respektovaly a některé po Sovětech střílely.

Pražané se radovali a svět obletěly fotografie s tanky a šeríky.

OSVOBOZOVÁNÍ STŘELIC

V okolí Brna se vedly v dubnu 1945 urputné boje, které nemohly minout ani Střelice. Už v prvních dubnových dnech proudily přes Střelice velké skupiny prchajících rumunských a maďarských Němců a bylo tedy jasné, že fronta se blíží.

14. dubna šly děti naposled do protektorátní školy. 16. dubna ze střelického nádraží odjel do Brna poslední nákladní vlak naložený německými tanky značky Tiger. Přímé osvobozování Střelice pak probíhalo od 18. do 25. dubna 1945. V té době měly Střelice 2 700 obyvatel.

- 21. dubna - sovětské letectvo nečekaně napadlo Střelice trhavými a zápalnými bombami.
- 22. dubna - probíhaly ve Střelicích boje o Mladou horu, po poledni Němci pronikli do severních okrajů obce, byli však zahánáni zpět, po silné přípravné kanonádě se Sověti zmocnili nočním útokem německých postavení u železniční trati a donutili nepřítele k ústupu do méně výhodných pozic u Troubských zmolek.
- 24. dubna - obec Střelice přeplněná sovětskými vojáky byla po celý den terčem německé dělostřelby, večer dobyla sovětská vojska po urputných bojích obec Ořechov (v sovětských zprávách byl nazván „malým Stalingradem“).
- v noci na 25. dubna se Sověti zmocnili Myslivny ve Střelicích

V bojích při osvobozování padlo 127 rudoarmějců, životem ale zaplatilo také 17 střelických občanů, 29 jich bylo těžce a mnoho lehce zraněno. Jména padlých připomíná památník obětem obou světových válek nedaleko Obecního úřadu.

Zdroj:internet
(muňka+sok)

Pár dobových fotografií Střelic:

Před válkou:

A po válce:

NAROZENINY SLAVNÝCH

Richard Krajčo - 1.června1977

Je znám především jako divadelní i filmový herec a hlavní zpěvák punkfolkové skupiny Kryštof. Původně se vyučil elektrikářem. V roce 2008 se oženil (podruhé) s modelkou a bývalou manželkou nováckého sportáka Martinou Pouličkovou. Na jaře 2009 se jim narodilo první dítě.

Angelina Jolie - 4. června 1975

Americká filmová herečka a velvyslankyně dobré vůle Úřadu Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHRC). Celým jménem Angelina Jolie Voight . Jejím otcem je známý americký herec Jon Voight a manželem herec Brad Pitt.

Václav Vorlíček - 3. června 1930

Jeden z nejúspěšnějších českých filmových režisérů a scenáristů. Nejčastějším jeho spolupracovníkem byl spisovatel a scenárista Miloš Macourek. Většina lidí ho zná jako režiséra pohádkových filmů (Tři oříšky pro Popelku, Třetí princ aj.) a seriálů (Arabela, Létající Čestmír aj.), režíroval ale i spoustu jiných a asi ve třech filmech si sám zahrál.

Johnny Depp - 9. června 1963

Americký herec, známý zvláště pro své výkony ve filmech Střihoruký Edward, Ed Wood, Piráti z Karibiku, Mrtvý muž nebo Karlík a továrna na čokoládu. je ženatý s francouzskou zpěvačkou a herečkou Vanessou Paradis.

Václav Hanka, též Váceslav Váceslavič - 10. června 1791

Český spisovatel, jazykovědec a vysokoškolský pedagog. Po absolvování gymnázia v Hradci Králové (1809) odešel studovat teologii do Prahy a v letech 1813–1814 studoval práva ve Vídni. Od roku 1819 působil ve Vlasteneckém muzeu (dnešní Národní muzeum). Od roku 1822 byl bibliotékařem muzea. Přes odpor Františka Palackého prosadil reformu českého pravopisu (psaní v místo w, ou místo au), která se používá dodnes. Tato reforma vycházela z práce Josefa Dobrovského. Dnes je Václav Hanka znám především jako pravděpodobný padělatel několika „prastarých“ českých rukopisů. Zemřel roku 1861.

Václav Klaus - 19. června 1941

Prof. Ing. Václav Klaus, CSc., dr. h. c. mult. je druhý prezident České republiky. V minulosti působil jako bankovní úředník a prognostik, po listopadu 1989 se stal ministrem financí. Od roku 1992 do roku 1998 zastával post předsedy vlády ČR. V letech 1998 - 2002 byl předsedou Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Prezidentem České republiky je od roku 2003, v roce 2008 obhájil svůj mandát pro druhé volební období.

Barbora Špotáková - 30. června 1981

Ing. Barbora Špotáková je česká oštěpařka, světová rekordmanka, olympijská vítězka a členka armádního sportovního centra Dukly Praha. Od 13. září 2008 je také držitelkou světového rekordu v hodu oštěpem (od změny těžiště v roce 1999) v ženské kategorii s výkonem 72,28 metru.

KALENDÁRIUM

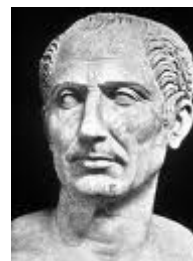

Jaroslav Foglar - 6. červenec 1907

Český spisovatel, publicista a redaktor dětských časopisů, známý pod skautskou přezdívkou Jestřáb. Proslavil se knihami ze skautského prostředí a je autorem dnes již legendárních Rychlých šípů. Za 2.světové války mu v redaktorské a spisovatelské činnosti bránili nacisti, po válce zase komunisti. Až po roce 1989 se Foglarovi znovu uvolnila cesta ke čtenářské veřejnosti. Zemřel po delší nemoci 23. ledna 1999.

Gaius Julius Caesar - 13. července 100 př.n.l.

Státník, politik a spisovatel starověkého Říma. Byl vynikající vojevůdce. Dobil pro republiku Galii (dnešní Francii), dokonce se vylodil až v Británii. Stal se na pět let správcem Galie, pak překročil Rubikon, vrhl kostky a stal se neomezeným pánem Říma. Je znám svou lovestory s egyptskou královnou Kleopatrou a reformou kalendáře. Jeho život ukončila násilná smrt – roku 44.př.n.l. byl v senátě ubodán svými odpůrci.

Karel Gott - 14. července 1939

Zatím nejvýznamnější český zpěvák populární hudby, známý už pět desetiletí, s přívlastkem „Zlatý hlas z Prahy“. Zpěvák žánrů pop, rock n' roll, swing, jazz, blues, country, rock, opera, opereta, muzikál, klasika, traditional. Během své více než čtyřicetileté pěvecké kariéry Karel Gott 35 × zvítězil v anketě Zlatý (český) slavík.

Ewa Farna - 12. srpna 1993

Česká zpěvačka polské národnosti (pochází z české části Těšínska), působící v oblasti populární a rockové hudby. Na celostátní úrovni se začala prosazovat již v roce 2006. Se svým prvním hitem „Měls mě vůbec rád“ stačila během dvou měsíců bodovat v televizních i rádiových hitparádách. Její singl „Jaký to je“ použila TV Prima jako úvodní znělku seriálu Ošklivka Katka.

Napoleon Bonaparte - 15. srpna 1769

Vojevůdce a císař. Vládl asi 10 let a ještě k tomu několik dní po útěku z ostrova Elba. Po svržení byl nakonec internován na ostrově sv. Heleny. Dobytá území rozdával svým šesti sourozencům. Mýlná je pověst o jeho malé výšce. Tehdy byla průměrná. Zemřel v roce 1821.

Jiří Paroubek - 21. srpna 1952

Český sociálně demokratický politik. Po odstoupení Stanislava Grosse byl od 25. dubna 2005 do 16. srpna 2006 předsedou vlády České republiky. 13. května 2006 byl zvolen předsedou ČSSD a na funkci rezignoval po letošních volbách do poslanecké sněmovny.

Usain Bolt - 21. srpna 1986

Fenomenální jamajský sprinter, v současnosti držitel tří světových rekordů v prestižním běhu na 100 metrů časem 9,58 s, který zaběhl 16. srpna 2009, v běhu na 200 metrů s časem 19,19 s z 20. srpna 2009 a ve štafetě na 4 x 100 metrů časem 37,10 s z letních olympijských her v Pekingu. Drží také rekord v běhu na neoficiální trati 150 metrů časem 14,35 s z května roku 2009.

(liza+sok)

KDYŽ NAŠIM UČITELŮM BYLO ČTRNÁCT

Otázky :

1. Co jste poslouchal/a, když Vám bylo 14 let?
2. Jaká byla Vaše nejoblíbenější knížka?
3. Jaký byl Váš nejkrásnější dárek? Jaký dárek Vás opravdu potěšil a nečekal/a jste ho?
4. Jaké zimní sporty jste preferoval/a?
5. Díval/a jste se na televizi? Jaký pořad jste měl/a nejraději?

Paní učitelka Brimová:

1. Poslouchala jsem naše zpěváky, jako je Neckář a Matuška. To byli moji oblíbenci.
2. Já jsem až do 9. třídy četla pohádky.
3. Dostala jsem kolo, to byl můj sen, který se mi splnil, ale nečekaný to teda nebylo.
4. Lyžovala jsem a bruslila jsem, já jsem hodně sportovala, i když na to nevypadám.
5. Já jsem se na televizi nedívala. Jednak to rodiče nedovolili, jednak nebyl zájem. Jezdilo se na kolech, v zimě na lyžích a na bruslích, klidně i před domem, protože sníh byl všude. Koupaliště jsme měli, takže nebyl čas na televizi. Navíc v odpoledních hodinách nebyly žádné programy. Teď už je to něco úplně jiného.

Pan učitel Beneš:

1. Doufám, že se mně lidi nebudou smát. Beatlesáky jsem poslouchal. Folk jsem hodně poslouchal, takže Jarka Nohavicu, Michala Tučného, Brontosaury, ale taky Olympiky a Ivana Mládka, kterého jsem zbožňoval, od toho znám desítky písniček.
2. Verneovky mě bavily, Tajuplný ostrov, Dvacet tisíc mil pod mořem.
3. Já jsem rád sportoval, takže asi nějaká sportovní potřeba. Velkou radost jsem měl, když jsem dostal tenisovou raketu, obrovský hit bylo kolo Favorit, otec ho tenkrát nemohl sehnat, ale dostal jsem jiné. Asi tak za 2 roky jsem dostal Favorit a to mě dostalo.
4. Já jsem bruslil, chodili jsme do Líšně na rybník hrát hokej, samozřejmě na lyžáku jsem byl, ale co mě více chytlo, byly běžky.
5. Jednou za týden běžel v televizi nějaký zajímavý film, jinak běžely samé hovadiny. Seriály ale byly kvalitní, třeba Nemocnice na kraji města. Na americké filmy se chodilo do kina.

Paní učitelka Mráčková:

1. Tak to jsem hrozně prožívala Matušku, když třeba zpíval Terezu, tak to jsem z toho byla vždycky úplně celá paf. Pak v té době začínal ještě Gott, toho jsem až tak nemusela, ale Matušku jsem opravdu milovala.
2. Já jsem četla hrozně moc, to se i přiznám, že jsem četla pod lavicí ve škole. Nejvíce jsem četla Verneovky, Májovky, prostě dobrodružný příběhy mě braly.
3. Asi mi největší radost udělaly krasobruslařský bílý boty, to mi opravdu udělalo radost, ale jinak jsem dostávala takové ty praktické věci, jako svetr, když jsem z něho vyrostla a podobně.
4. Lyžování... to je se mnou špatný, ale bruslila jsem opravdu ráda.
5. Nejvíce jsme se asi dívali, když třeba dávali mistrovství světa v hokeji nebo v krasobruslení a taky si pamatuju na jeden seriál - Rendl a Hopkirk, to byl takový anglický detektivní seriál.

(popi+lucka)

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU SOKOLOVOU

1. Kolik knížek jste za svůj život asi přečetla?

To se nedá odhadnout, kdysi třeba tři knížky týdně, teď už je to horší.

2. Jaký je váš nejoblíbenější žánr?

Napínavé knížky s nádechem tajemna, jako třeba Šifra mistra Leonarda, Žila jsem před staletími a historické knížky. A taky se mi líbí humoristická literatura, například Švejk, Saturnin, Náš pan Kaplan má třídu stále rád a Tři muži ve člunu.

3. Váš nejoblíbenější spisovatel/ka?

Kdysi Karel May, pak Ludmila Vaňková a dnes? Snad Ota Pavel, Michal Viewegh a Barbara Erskinová.

4. Kam se chystáte na prázdniny?

Na kratší poznávací zájezd do Francie, s kamarádkami na Vranov, možná do Prahy a ráda bych s rodinou na Slovensko.

5. Jaká je vaše oblíbená hudba?

Elán, Queen, Kryštof a zpěváci... nemám vyhraněného zpěváka... ještě mám ráda folk – Bratry Nedvědovy, Nohavicu a zpívajícího právníka Jahelku.

6. Jaký máte názor na dnešní politiku?

No comment...

7. Váš nejoblíbenější film, herec, herečka?

Mám ráda české komedie, z těch starších herců Vlastu Buriana a z těch novějších Svěráka. Pak Hřebejkovy filmy, například Pelíšky a Musíme si pomáhat. Z cizích mám ráda filmy s Belmondem, komedie s Chackie Chanem, líbí se mi Fotr je lotr, Forest Gump, Sedm let v Tibetu. Moje oblíbené herečky jsou Iva Janžurová a Barbra Streisandová.

8. Jaký je váš životní sen?

Aby ti, na kterých mi záleží, byli spokojení a zdraví – to je sen, jaký mají všichni. Pak aby zmizela ze světa hloupost. Taky bych chtěla zase začít jezdit autem, podívat se na Machu Pichcu, letět balónem a potápět se mezi korálovými útesy.

9. Pamatujete si na nějakou poznámku ze základky a za co byla?

Dostala jsem poznámku za to, že jsem odmítla reprezentovat školu v orientačním běhu a pak, když se to rodiče dozvěděli, jsem musela jít na závody, a tak jsem propásla svůj oblíbený seriál o poníčku Polym.

10. A váš největší průšvih? Něco, na co ani nestačí obyčejná poznámka?

Žádný velký průšvih nebyl. Jen pár poznámek, které se ale dávaly víc, než se dávají dnes, a to je tak vše.

11. Jak dlouho učíte ve Střelcích?

Skoro dvanáct let.

12. Jaký předmět byste nikdy nechtěla učit?

Fyziku, matematiku.

13. Vaše oblíbené jídlo?

Kuřata na všechny možné způsoby, pelmeně, špagety, pizza a rizoto ve školní jídelně.

14. Jaký je váš názor na žáky střelické školy ve srovnání s žáky ostatních škol?

Nemám zkušenosti s žáky z jiných škol... těžko srovnávat, ale řekla bych, že jsou tady žáci stejně chytrí jako jinde. A když jedeme na výlety, chválí nás, že máme hodné děti. To vždycky potěší. Asi jinde mají i větší zlobivce, neboli dacany, jak říká pan učitel Kadlec.

15. Chcete říct něco na téma školní časopis?

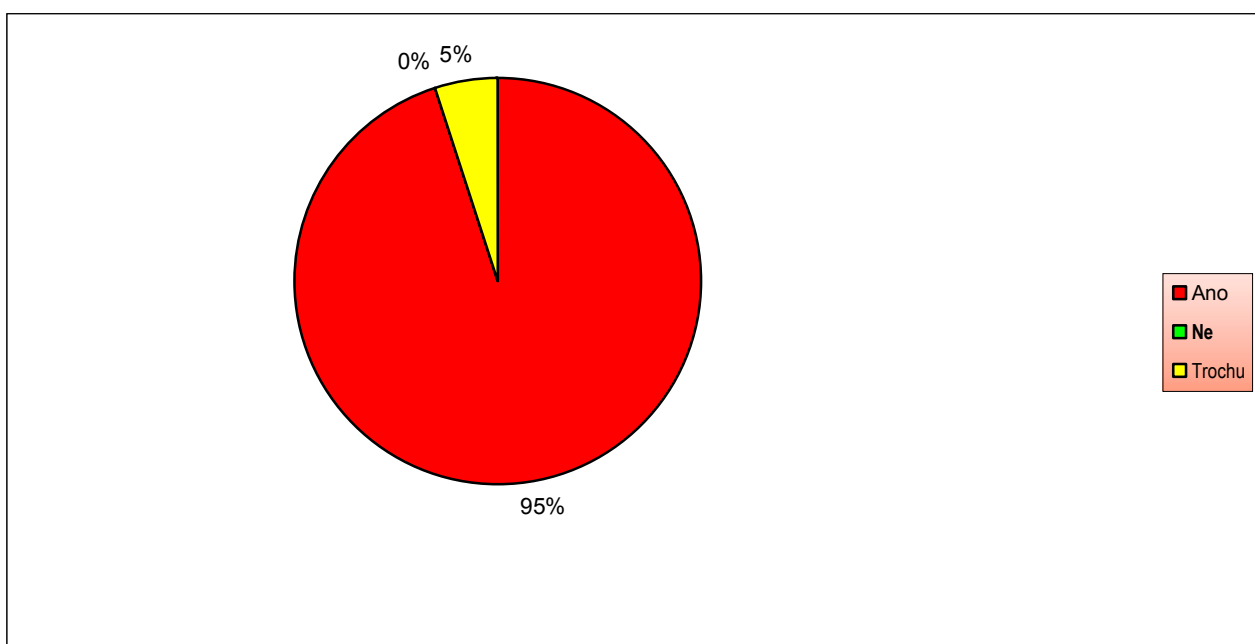
Už ho s žáky dělám pět let a baví mě to, teda většinou. Nejhorší je z některých taht slíbené články a pak ten nápor před vydáním. Komplikace přináší i střídání redaktorů, sotva si je „vychovam“ a „dozrají“, odcházejí ze školy pryč. Každý rok se obávám, že jejich odchod bude znamenat konec časopisu, ale na začátku nového roku se dá vždy dohromady nová redakční rada a jede se dál.

(dana)

ANKETA NA TÉMA NAŠI DOMÁCÍ MAZLÍČCI

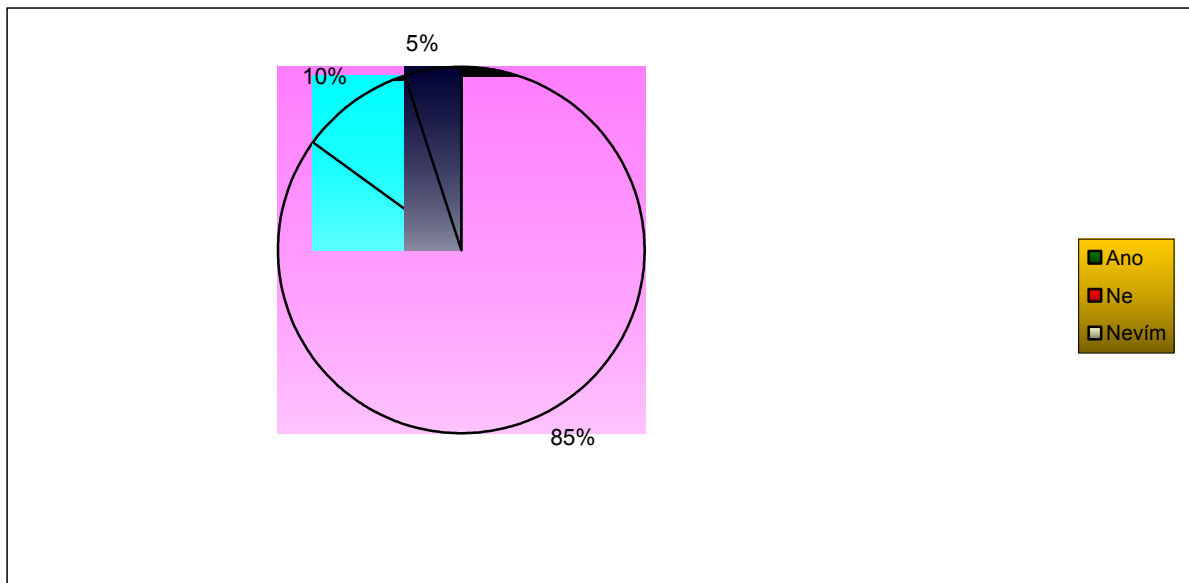
Ani v tomto čísle nezapomínáme na anketu. Tentokrát nás zajímalo, jak jste na tom s domácími mazlíčky, a tak jsme provedli na toto téma malý průzkum. Odpovídali žáci spíše nižších ročníků, ale myslíme si, že podobně by to dopadlo i mezi staršími žáky, snad by jen více z nich vědělo, jak dlouho už zvířátko doma mají.

1. Máte rádi zvířata?

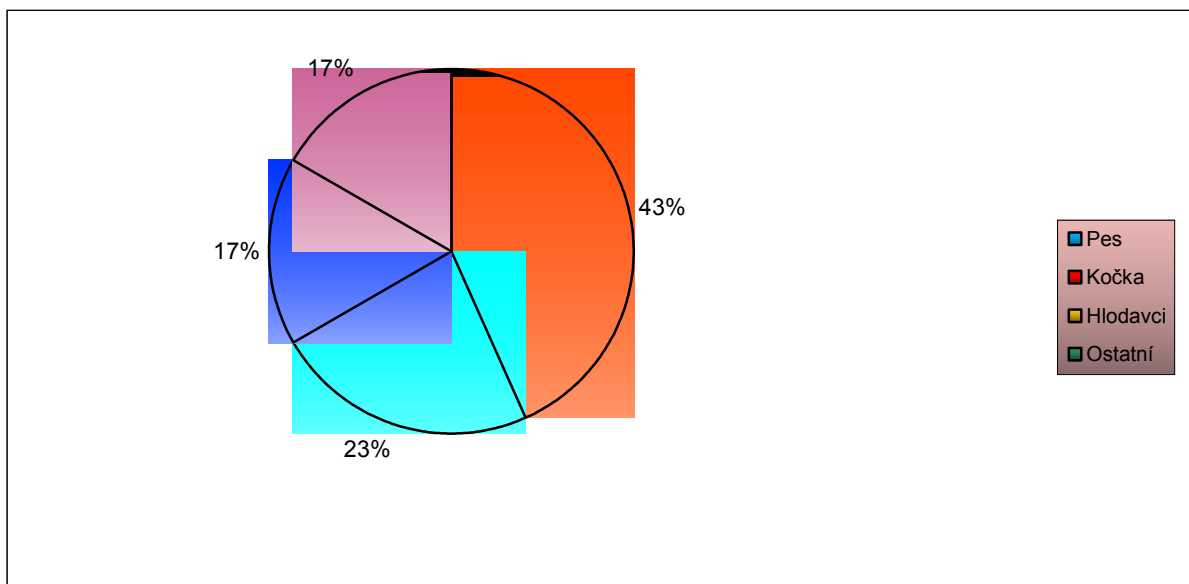

ROZHOVORY A ANKETY

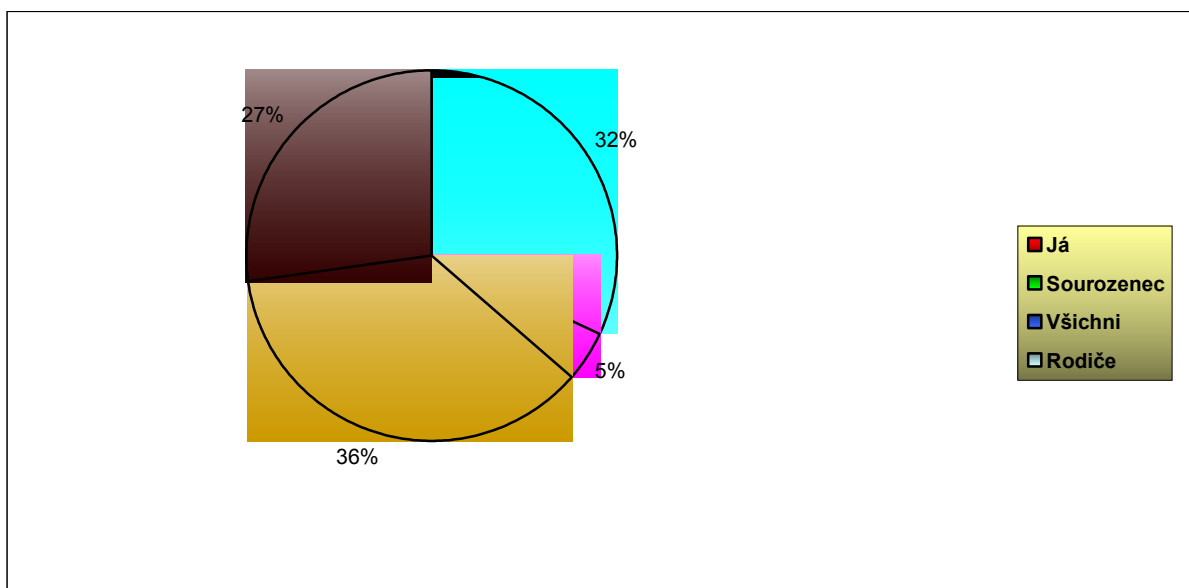
2. Máte doma zvířecí mazlíčky?

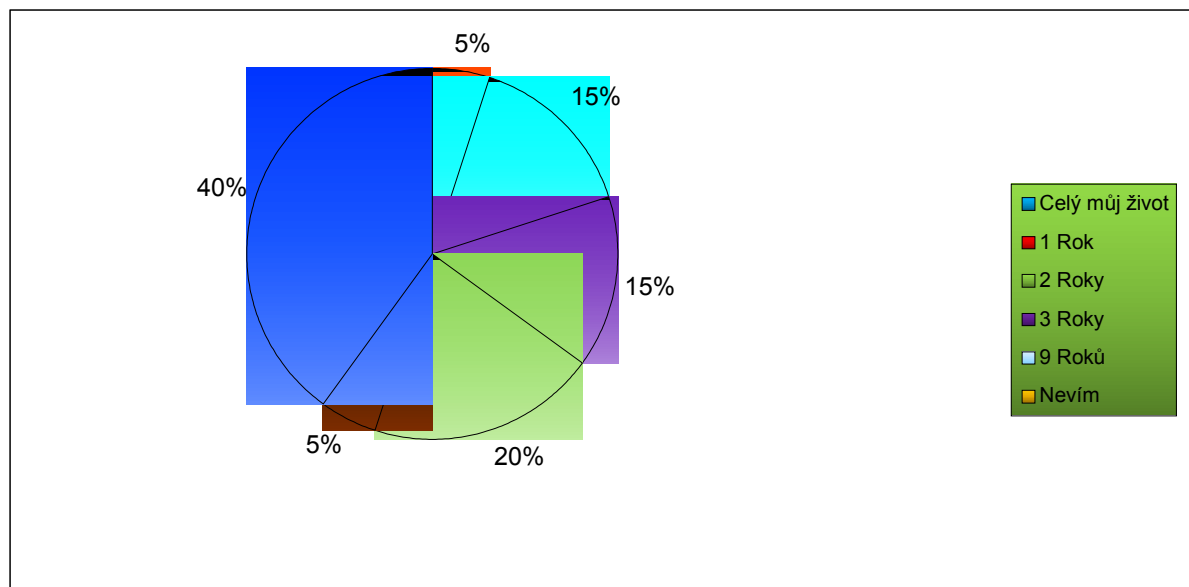
3. A jaké?

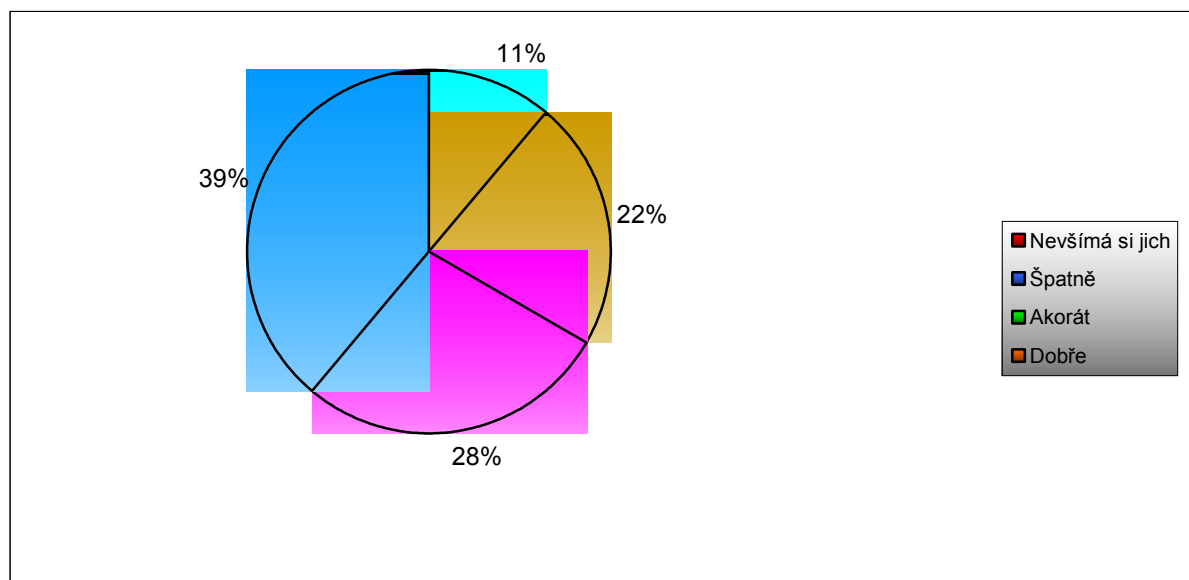
4. Kdo se o ně stará?

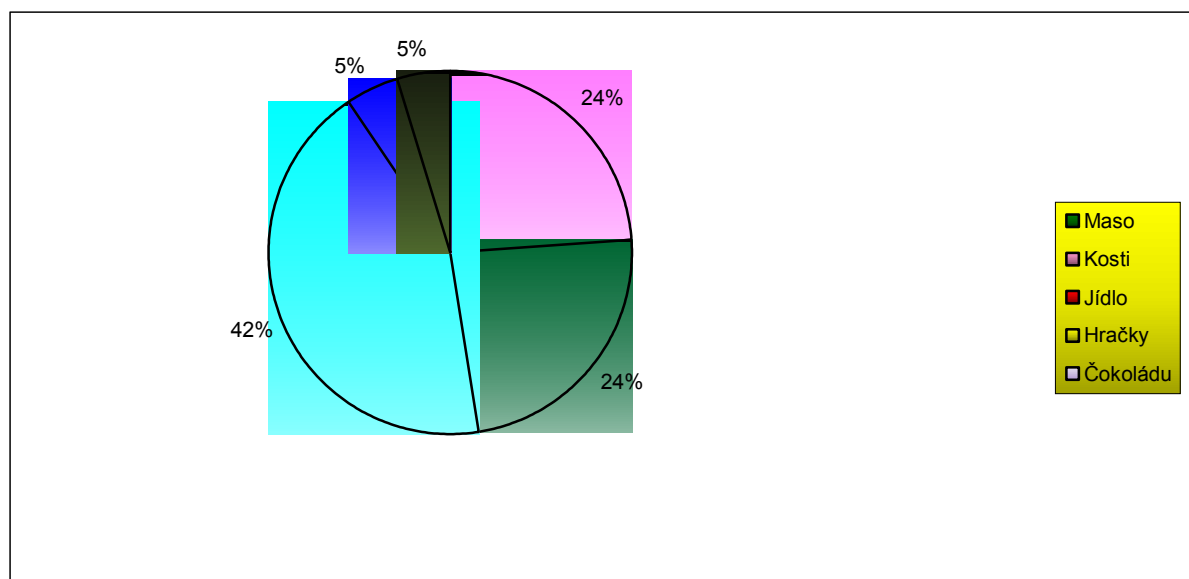
5. Jak dlouho je máte?

6. Jak se snáší s ostatními zvířaty?

7. Co má nejradši?

JARO/LÉTO 2010

Léto nám už klepe na dveře šatníků a to je znamení, že je čas vyrazit na nákupy a vyměnit teplé oblečení za lehké rozevláté halenky. Ale jarní svršky moc neschovávejte, podle počasí to vypadá, že je ještě budete potřebovat.

A jakými novými kousky obohatit naše šatníky? Móda této sezóny je mixem ženskosti, komfortu a elegance. Letošními trendy jsou přírodní barvy, retro detaily a nejjednodušší střihy. To jsou znaky nového safari stylu.

Dobrou zprávou také je, že se letos nemusíte vůbec bát barev!!! A stále si drží oblibu trenčkotový střih.

Pro letošní rok se návrháři inspirovali módou 90. let, lehce šmrncnutou 80. léty. Od minulé sezóny se toho ale až tak moc nemění.

Hlavní slovo má především džínovina, a to ve stylu á la farmář. V kurzu jsou také krátké šortky, volné košile a overaly na všechny způsoby.

Horkým hitem, který se právě objevil už loni, jsou kraťasy, které letos módní návrháři skombinovali s elegancí. Prostě se připravte, že kraťasy budou všude a to různých střihů a z jakýchkoli materiálů.

Pastelové barvy se objevovaly už dřív, tentokrát se vracejí odstíny oranžové, meruňkové. Novinkou je odstín mentolové a citronové. Stále aktuální je šeříková.

Spojovacím znakem všech barev je, že svou barevností a odstínem připomínají pult se zmrzlinou v cukrárně.

Minulý rok byly velkým hitem dlouhé nohavice a rukávy. Letos na to zapomeňte. Rukávy nebudou a z nohavic se stanou šortky.

Vypadá to, jako byste spojili tričko a kraťasy dohromady, nezáleží na provedení. Podstatné je, že jde o spojený model, který lze zvýraznit páskem. Existují elegantní i sportovní verze z jakýchkoli materiálů. Stačí si jen vybrat ten nejlepší, co vám padne.

A NAKONEC...!!! Nikdy nic nepokazíte tradiční vestou. Můžete s ní oživit i jednoduché tričko nebo košili.

Kabelky do města jsou opět větší a se vzory se nešetří – stejně tak u plážových tašek vyrobených převážně z přírodních materiálů.

Přeji Vám, abyste si vybrali ten správný model, který Vám bude sloužit a za kterým se všichni závistivě ohlédnou.....!!!

Zdroj: internet
(popi)

BERNSKÝ SALAŠNICKÝ PES

V Evropě i v Severní Americe rychle stoupá obliba bernského salašnického psa. Toto plemeno vzniklo ve švýcarském středozemí a v okolí Bernu, v předalpských oblastech. Byl to honácký, tažný a hlídací pes. Dnes zastává funkci rodinného psa na celém světě. Bernský salašnický pes je úspěšný i na výstavách. I když je to dobromyslný a přítulný obr, nejlépe se hodí do rukou zkušeného psovoda.

Historie plemene:

Jako jiná starobylá plemena i bernský pes téměř vymizel koncem 19. století. Chovatel a znalec historie švýcarských horských psů Franz Schertenlieb objevil několik dobrých jedinců v okolí Bernu. S nimi rozvinul čistokrevný chov. Plemeno se pod dnešním jménem představilo veřejnosti v roce 1908.

Průměrný věk: 10-12 let

Jiné názvy: Berner Sennenhund, Bernese

Hmotnost: 40-44 kg

Výška v kohoutku: 58-70 cm

Zdroj: internet
(bart)

KOČKA DOMÁCÍ

Nejčerstvější průzkumy po celém světě přišly s novým zjištěním, že kočka už vystřídala psa v oblíbenosti u chovatelů.

Tímto zjištěním vědci sice velmi naštváli zaryté pejskaře. Odpůrci koček tvrdí, že kočka je tulácké a nečisté zvíře, jejich milovníci zase, že pes je blbé poslušné zvíře apod. Naštěstí je dost lidí, kteří milují psy i kočky.

Chov obou současně může však přinést problémy. Pokud máte psa a chtěli byste ještě kočku, tak si ji můžete pořídit, ale je možné, že ji váš pejsek nebude mít rád. Když si bude chtít pořídit kočku k pejskovi, který je zvyklý jen na Vás a na to, že se Vaše pozornost točí jen kolem něj, bude žárlit. Jestli opravdu toužíte i po kočce i po pejskovi, tak je dobré pořídit si oba dva ve stejnou dobu, aby spolu

vyrůstali.

Jak si pořídit kočku:

1. Vydejte se do útulku a vyberte si nějaké opuštěné kotě. Nejenže budete šťastni z nového přírůstku do vaší rodiny, ale také uděláte dobrý skutek a zachráníte jedno nebohé kotě od života v kleci (v horším případě na ulici).
2. Využijte možnosti internetu. Najděte si webové stránky s bohatou nabídkou kočiček, abyste měli z čeho vybírat. Ale pozor! Je dobré si zjistit, jaké kotě se k vám hodí nejvíce. Stránek tohoto druhu naleznete na internetu hodně, doporučuji: www.whiskas.cz kde Vám pomocí testu poradí rasu kočky vhodnou právě pro Vás.
3. No a také se můžete zeptat u svých známých, přátel nebo třeba příbuzných, jestli nemají kořata.
4. Nebo prostě jen počkejte, každou chvíli se někdo ptá: „Nechcete kotě?“

To je tak vše, co bych Vám při výběru kočky mohla poradit.

(sarqa)

ZAJÍMAVOSTI O KONÍCH

- ❖ Největší žijící kůň je belgický chladnokrevník, valach Priefert's Radar. Je vysoký 220cm a váží 1 088kg.
- ❖ Zatím vůbec největší kůň byl valach Samson, jeho hůlková výška byla ve čtyřech letech 1,19m, vážil 1524kg, později byl přejmenován na Mamuta.
- ❖ Dosud nejmenší kůň je klisna Julio Falabella, která měřila pouze 38 cm a vážila 11,9 kg.
- ❖ Nejmenší žijící kůň je klisna Blaf Beauty, jež měří 47 cm, narodila se 6. 6. 1996.
- ❖ Nejstarší kůň „Old Billy“ uhynul, když mu bylo 62 let (1760-1822).
- ❖ Nejtěžší kůň - brabantý hřebec Brooklyn Supreme (1928-1948) vážil 1451 kg a obvod hrudi měl 259 cm.
- ❖ Nejmenší plemeno je falabella (miniaturní kůň), vyšlechtěný v Argentině, kohoutková výška nesmí přesáhnout 76 cm.
- ❖ Nejstarší plemeno, arabský kůň, je zároveň i nejčistším koňským plemenem - počátek chovu koní se v Arábii datuje do 18 století před naším letopočtem.
- ❖ Nejdražší kůň - hřebec Shareef Dancer, byl jako tříletý prodán za 40 milionů dolarů, tj. za cca 1 480 000 000 Kč.
- ❖ Rekord v tahu drží plemeno peršeronského koně - utáhne až 1 550 kg.
- ❖ Za nejvytrvalejší plemeno se považuje achaltekinský kůň - roku 1935, kdy se uskutečnila dálková jízda z Ašchábu do Moskvy, zvládl 4 152 kilometrů za 84 dní. Trať vedla 966 km pouští prakticky bez vody.
- ❖ Nejúspěšnější teplokrevné sportovní plemeno v Evropě - hannoverský kůň je výsledkem puntičkářsky přesného výběru, kde se mísily vhodné typy krve, chov byl založen roku 1735 Jiřím II. v hřebčinci Celle.

Achaltekinský kůň

Arabský kůň

Hannoverský kůň

Zdroj: internet
(katy)

TEST ZE ZVÍŘECÍ ŘÍŠE

1. Nejdelší žížala *Microchaetus* měří až:

- a) 2 m
- b) 5 m
- c) 7 m
- d) 9 m

2. Jak rychle dokáže prchat zajíc?

- a) 30 km/h
- b) 50 km/h
- c) 70 km/h
- d) 90 km/h

3. Nejhlasitější zvuky ze všech suchozemských tvorů vydává:

- a) buvol indický
- b) jelen virginský
- c) opice alouatta (vřešťan)
- d) slon africký

4. Nejkratší doba spánku (cca 20 minut denně) stačí např.:

- a) žirafám a zajícům
- b) vlkům a kozám
- c) rysům a morčatům
- d) králíkům a slepicím

5. Co je to tarpan?

- a) tropické zvíře s chobotem
- b) malá divoká kočka
- c) druh antilopy
- d) vyhynulý divoký kůň

6. Co je to gupka?

- a) ryba
- b) žralok
- c) kosatka
- d) hmyz

7. Jaký měly v Egyptě význam kočky?

- a) uctívali je
- b) jedli jejich maso
- c) byly pro ně symbolem nevinnosti
- d) lovily myši a byly jejich mazlíčky

8. Jaký je vývoj žáby?

- a) snadný
- b) vajíčko – pulec – žába
- c) vajíčko – pulec – jikra – žába
- d) vajíčko – jikra – pulec – žába

9. K čemu využívají Afričané krávy:

- a) k tomu samému, co my
- b) pijí jejich krev a mísí ji s mlékem
- c) mění ji za jiné jídlo
- d) mají ji jako domácího mazlíčka

10. Existuje ještěrka travní?

- a) ano, je zeleno-hnědá
- b) ano, je celá zelená
- c) ne, je to hloupost
- d) nevím

11. Kolik barev mohou mít křečci džungarští?

- a) pouze jednu – šedou
- b) dvě – šedou a bílou
- c) tři – šedou, bílou a zrzavou
- d) pouze jednu – hnědou

12. Proč se medvěd lední neživí tučňáky?

- a) žije na opačné polokouli
- b) jsou na něj rychlí
- c) nechutnají mu
- d) jsou malá kořist

13. Čím je charakteristický quater horse:

- a) je to něco mezi krávou a koněm
- b) je ze všech plemen na nejrychlejší čtvrtmíli
- c) má tzv. štíčí hlavu, poslouchá na slovo
- d) je to teplokrevník

14. Co dělá pes, když jezdí zadkem po trávě?

- a) nic – pucuje ho
- b) asi má červíky
- c) hledá si partnera
- d) snaží se upoutat tvou pozornost

Řešení naleznete na konci časopisu za redakcí.

(vicky)

MOJE OBLÍBENÉ POČASÍ

UKÁZKA Z PRACÍ ŽÁKŮ 8.ROČNÍKU

Hodina slohu:

„Dnes začneme probírat líčení. Může mi někdo říct, co to slovo znamená?“

„Líčení je, když...když někomu líčíme nějakou příhodu.“

„Ne, to není líčení, to je vypravování. Zkusí to někdo další?“

„Líčení je, když něco natíráme na bílo.“

„Jsme v češtině, a ne v pracovních činnostech. Líčení je něco jiného. Není to ani vypravování, ani ruční práce, ale jde o umělecký popis, to znamená o citově zabarvený popis nějakého místa, předmětu, jevu, pocitů. Popisujeme, jak daná věc působí na naše smysly, jak ji vnímáme a co k ní cítíme.“

Tak nějak podobně se začíná probírat líčení, a protože jde o náročnější slohový útvar, učí se ve vyšších ročnících. Žáci se ho naučí poznávat, naučí se, co má správné líčení obsahovat, že si ho nemají plést s vypravováním či prostým popisem. Nejtěžší přijde nakonec – vlastní psaní.

Naši osmáci cvičně zkusili napsat líčení na téma „Moje oblíbené počasí“. Některá dílka se povedla, a tak jsem jich pár vybrala na ukázkou.

Mgr. Vlasta Sokolová

snít.

Oblíbené počasí? Okamžitě se mi vybaví letní dovolená u moře. Mám totiž mnohem raději letní počasí než zimní.

Nádherný je východ slunce nad mořem, kdy si vlny pohrávají se slunečními paprsky.

Stejně tak krásný je západ slunce. Pláž je ještě horká od sluníčka, které ji vyhřívalo celý den, a červánky zabarví vše do červena. Všechno najednou zkrotne a ztichne, všichni se připravují ke spánku.

Není nad to posadit se na vyhřátou pláž, popustit uzdu své fantazii a

Lucie Lišková

Každý člověk má rád asi jiné počasí. Někdo má rád slunečno a teplo, jiný zase hromy a blesky. Já mám rád déšť, ale ne jen tak jakýkoliv déšť. Mám ho rád v létě po horkém, slunečném a dusném týdnu. To potom vyběhnu ven z domu, roztáhnu ruce, zavřu oči a vychutnávám si ten pocit, jak mi velké chladivé kapky stékají po těle. Pak zaběhnu pro kamaráda a proskáčeme spolu každou kalužinu na ulici.

Jediné počasí, které vyloženě nesnáším, je bouřka, protože nikdy nevím, kdy ten blesk přijde, a vždy se strašně leknu, až mi z toho začne bušit srdce. A navíc při bouřce táta nakáže: „Vypnout televizi, počítač a vytáhnout z elektriky!“ To se pak šíleně nudím.

Naštěstí mou dobrou náladu nemůže pokazit žádné počasí.

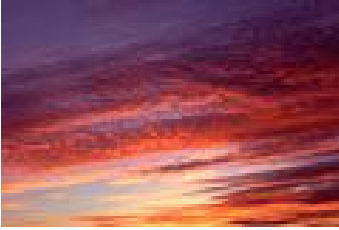

Marek Perna

Když padá sníh, připadám si jako v království z pohádky Hanse Christiana Andersena. Vše se třpytí jako křišťálové lustry na zámcích. Pejsek s úplně bílým čumáčkem radostně skáče v hromadách sněhu. Stromy jsou oblečené do bílých šatů a ptáci poletují kolem zasněženého krmítka. Přeju si, aby to takhle zůstalo napořád. Ale to se nesplní, sníh bohužel vydrží jen pár týdnů. Potom se rozpustí, všude je bláto a špína, to má do pohádky daleko, velmi daleko.

Barbora Holešovská

Mám ráda podvečery krásných letních dnů, když je hodně teplo a slunce ještě nezapadlo za obzor. Celá obloha se zbarví do všech možných odstínů žluté, oranžové, růžové, červené i fialové. Ještě slyším utichající melodii ptáků a cvrkání cvrčků stále více zesiluje. Vzduch je čím dál víc chladnější a vůně květin slábne. Když se chvíli zahledíte na západ slunce, připadá vám po pár minutách, že jste na světě jen vy a tohle místo, že žádná civilizace neexistuje.

Anna Hartmannová

Nejhezčí roční období je léto, kdy je hezké teplé počasí. Když svítí slunce a sedíte u rybníka nebo u moře, když se slunce odráží na vodní hladině, je teplo, světlo a vy se třeba můžete opalovat nebo skočit do vody a plavat, nejhezčí chvíle je večer, kdy jsou všichni více potichu a mohou si vychutnávat to ticho, které nastane, když se setmí a slunce zapadá v dálce za lesy a kopci.

Ráda bývám v lese, kde je klid a kde si mohu pročistit hlavu. A když se rozprší, schovám se třeba pod strom a budu čekat, jestli nezahlednu nějakou tu srnku.

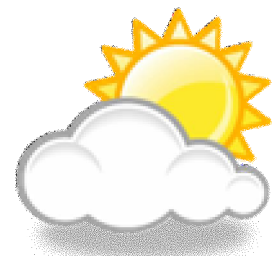
Kateřina Klíčová

Typy počasí, jaké znám: tak první je smutné, druhé osamělé, třetí klidné a odpočinkové, čtvrté trakařové až traktorové, a to páté je to, které mám nejraději. Představte si večerní klid, kdy déšť hvězd padá na potůčky a nese s nimi stříbrnou zář. Kdy vycházejí světlušky a tančí za měsíčního svitu, kdy neprší, ale přece je vlhko. Kdy rosa hladí nohy a ze stromů se uvolňuje teplo. To počasí se vyskytuje jen někde, tam kde je bezpečí - vše je krotké, i vlk s ovci jsou kamarádi a všichni hledí na tu krásu vřesů a mechů kolem. Je to jenom moje počasí uvnitř mé vlastní fantazie.

Marta Pernová

Mám ráda slunečné počasí. Když vyjde slunce, je to, jako by bylo vše hned jasné. Se sluncem vše ožije. Slunce je skvost, který se nedá nahradit. Umí potěšit a rozzářit náš život. Se sluncem přijde teplo, která nás zahřeje i vevnitř. Všechny problémy se na čas ztratí a nahradí je radost a štěstí. Vše s ním rozkvetne. Když zapadá, mění se v červenou lesknoucí se kuličku, která všem vyrazí dech.

Kateřina Vitová

Já mám nejraději letní slunečné počasí. To když se člověk ráno probudí v sluncem prozářeném pokoji. Hned vím, že se obléknu do plavek a skočím do osvěžujícího bazénu. Zchladím se a u osvěžujícího nápoje se budu kochat teplou letní krajinou, všemi těmi květkami, které zrovna opylovávají včelíčky. Jen musím dát pozor na rozpálený písek a vroucí černé dlaždice, na které nejde stoupnout.

Markéta Zahradníková

OSMÁCI A TIRÁDOVÝ RÝM

V hodině literární výchovy dostali žáci osmé třídy za úkol v rámci procvičování rýmů vytvořit krátké básničky, jejichž verše by končily na zadaná slova, která si vylosovali.

Pohráli si se slovíčky,
a vytvořili slovní hříčky.
Využili tirádový rým,
já teď píšu sdruženým.

Znají i rým postupný,
střídavý a obkročný.
V písemce je určit měli,
všichni jedna obdrželi.
(Teda ... skoro všichni).

(sok)

ALICE, ČEPICE, SLEPICE, ULICE

Naše malá Alice
chová se jak slepice,
ráda nosí čepice,
vymetá v nich ulice.

Naše stará slepice
kváká jako naše Alice,
ráda nosí čepice,
prochází v nich ulice.

Támhle jde Jana,
už je dávno vdaná,
a tak se jmenuje Slaná,
tudíž ji vesele vítá strana.

JANA, SLANÁ, STRANA, VDANÁ

Když vládla vaše politická strana,
byla snad všechna voda slaná.
A jenom jedna holka byla vdaná,
a to naše Jana.

LES, NES, PES, TŘES

Třesy, třes Náš pes
řízek nes kácel les
šel přes les třesy, třes
a lap ho pes. větve nes.

Jirko, pěkně rychle to nes,
jinak to sebere pes,
chytne ho chudáka třes
a ještě zapálí les.

DIVADLO, LÁKADLO, STRUHADLO, ZRCADLO

Znám jedno malé divadlo,
kde pohádka je lákadlo,
je tam bílé zrcadlo
a na něm leží struhadlo.

HNŮJ, LŮJ MŮJ, STŮJ

Počkej chvílku, stůj,
na zemi leží hnůj
a v kapse mám lůj,
ale ten je můj.

VODNÍCI

VODNÍK CABRLÍ

Kabátek má zelený
a kape mu ze šosků,
obličej má ošklivý,
strká duše do hrnků.
Tenhle vodník, běda, běda!
Smutné duše hledá, hledá.
Pak je zláká do vody
a zbaví je svobody.
V hrnkách zásobu má duší,
jen málokdo však něco tuší.

Voda sama zlá moc není,
ale vodník všechno změní.
Dívčím dává pentličky
a klukům zas perníčky,
do vody je potom strhne,
do hrníčku rychle vrhne.
Tenhle vodník Cabrlí,
není hodný, ale zlý!

Kristýna Dostálová, 5.A

PSYCHO VODNÍK

Tento vodník je celý zelený,
oči má jak dva velké balóny.
V ruce modrou ploutvičku,
v rybníku má rybičku.
V druhé ruce hrneček,
a na hlavě klobouček.
Nosí černé botičky,
na kabátku mašličky.
Z fajfky kouř až do oblak,
nedal pozor na bodlák.
Zelené má kalhoty
a teče mu do boty.
Vzal mi mého kamaráda,
upřímně - jsem tomu ráda.
Dal si ho pod pokličku,
do malého hrníčku.
Dělá, že je mistr světa,
přítom je to amoleta.
Vychloubá se, ódy pje,
že přežil plavbu Titaniku,
No my víme, vodník že je -
- tak měl prostě velkou kliku
Pýchou nadouvá své břicho,
A tak se mu říká PSYCHO.

Eliška Benešová a Barbora Smutná, 5.A

VONÍK TONÍK

To je vodník
jménem Toník.
Že vychování nemá,
to každý hned pozná.
Večer čeká na dívčičku,
aby sebral jí dušičku.
Že pomáhá? Tak to ne.
Je to dítko prolhané...
Zelený až jde z něj strach,
nepusťte ho přes svůj práh!
Říká, že je špatný svět,
raději má vonný květ.
Svou ženu, tu rád má,
ona však schovává,
protože ho nemá ráda,
přednost má u ní marmeláda.
Tak, a to by bylo vše.
Ale bacha - pořád lže!

Barbora Chmelová a Anežka Vašulinová, 5.A

JAZYKOLAMY

ANEB NABRUS SI SVŮJ JAZÝČEK

- ❖ Tři sta třicet tři stříbrných křepelek přeletělo přes stři sta třicet tři stříbrných střeč.
- ❖ Pštros s pštrosicí a třemi pštrosáčaty šli do pštrosačárny.
- ❖ Přišel za mnou jeden Řek, a ten mi řek, abych mu řek, kolik je v Řecku řeckých řek. A já mu řek, že nejsem Řek, abych mu řek, kolik je v Řecku řeckých řek.
- ❖ Strč prst skrz krk.
- ❖ Vlk strhl srně hrst srsti.
- ❖ Brzy prsty sevrnkly hrst zrn sevrklých.
- ❖ Čistý s Čistou čistili činčilový čepec.
- ❖ Kmotře Petře, nepřepepřete mi toho vepře, jak mi, kmotře Petře, toho vepře přepepříte, tak si toho přepepřeného vepře sám sníte.
- ❖ Zalyžařivší si lyžař potkal nezalyžařivší si lyžařku.
- ❖ „Ó, kdybys, ty lyžaři nezalyžařivší si, sis zalyžoval, byl bys zalyžařivší si lyžař!
- ❖ Řežu a žeru, řežeš a žereš, žerou a řežou, žeru a řežu, žereš a řežeš, řežou a žerou.
- ❖ Svišt sice svisle visel. Zasvištěl svišt, slyšel sysel.
- ❖ Řekni Lili, nalili-li liliputáni liliím vodu!
- ❖ Naolejuje-li tě Julie, nebo nenaolejuje-li tě Julie? Nenaolejuje-li tě Julie, naolejuji Julii já.
- ❖ Kyklop koulí kouli od poklopu ku poklopu.
- ❖ Královna Klára na klavír hrála.
- ❖ Náš pan kaplan v kapli plakal.
- ❖ Rozprostovlasatila-li se dcera krále Nabuchodonzora, či nerozprostovlasatila-li se dcera krále Nabuchodonzora.
- ❖ V naší peci piští myši, v naší peci psíci spí.
- ❖ Tvrdíš, že sis přiskřípl prsty mezi dvířka skříně.
- ❖ Nejnekulaťoulinkovatější z nejnekulaťoulinkovatějších.
- ❖ Kotě v bytě hbitě motá nitě.
- ❖ Petr Fletr pletl svetr. Pletl Petr Fletr svetr? Svetr pletl Petr Fletr.
- ❖ Dutý datel dá tam tady tudy tyto dudy.
- ❖ Ten můj Popokatepetl je ze všech Popokatepetlů ten nejpopokatepetlovanější Popokatepetl.
- ❖ Měla babka v kapse vrabce, vrabec babce v kapse píp. Zmáčkla babka vrabce v kapse, vrabec babce v kapse chcíp.
- ❖ Žili byli tři Japonci. Jaxi, Jaxidraxi, Jaxidraxidraxonson. Žili byli tři Japonky Cipi, Cipilipi, Cipilipiliponpon. Jaxi vzal si Cipi, Jaxidraxi vzal si Cipilipi, Jaxidraxidraxonson vzal si Cipilipilinponpon.
- ❖ Řehoř Řehořovi řeže řeřichu.
- ❖ Na celnici cizí synci, clili více cizích mincí. Mincí clili synci moc, clili mince celou noc.
- ❖ Roli lorda Rolfa hrál Vladimír Leraus.

(nova+muňka)

CO DĚLAT VE VÝTAHU, ABYSTE SE NENUDILI

- ❖ Vydávejte zvuky závodních aut, když někdo nastupuje nebo vystupuje.
- ❖ Pootevřete svoji aktovku/kabelku, nakoukněte dovnitř a zeptejte se: „Máš tam dost vzduchu?“
- ❖ Stůjte potichu, bez pohybu, těsně namáčknut na roh výtahu tváří ke stěně.
- ❖ Když přijíždíte do vašeho patra, s funěním trhejte dveřmi, tvařte se zklamaně, když se otevřou samy.
- ❖ Naklánějte se k ostatním cestujícím a říkejte jim: „Pozor, přijde revize jízdenek.“
- ❖ Přivítejte každého, kdo nastoupí, a požádejte ho, aby vás oslovoval admirále.
- ❖ Upřeně se dívejte na spolucestujícího, usmívejte se a po chvíli mu oznamte, že máte dnes nové ponožky.
- ❖ Když je v kabině minimálně 8 lidí, mumlejte si: „Ale ne, zatraceně, nevolnost z jízdy!“
- ❖ Skrčte se do kouta a mumlejte si: „Maminko, já už budu hodný.“
- ❖ Občas zamňoukejte.
- ❖ Sázejte se s ostatními, že se vám vejde koruna do nosu.
- ❖ Mračte se a mumlejte si: „Už to bude, už to bude...“, pak si vzdychněte a řekněte: „Hups“.
- ❖ Zpívejte si „Pec nám spadla“, přičemž mačkejte všechna tlačítka.
- ❖ Upřeně se dívejte na jednoho cestujícího, vykřikněte: „Ty jsi jeden z nich!“ a přesuňte se do vzdálenějšího rohu.
- ❖ Ptejte se ostatních cestujících, jestli místo nich můžete zmáčknout tlačítka.
- ❖ Když je ve výtahu ticho, rozhlédněte se a zeptejte se spolucestujícího: „To zvoní váš telefon?“
- ❖ Řekněte „DING“ v každém patře.
- ❖ Řekněte: „Vždycky jsem chtěl vědět, co to dělá!“ a začněte mačkat červená tlačítka.
- ❖ Nakreslete na podlahu křídou malý čtverec, a řekněte, že toto je vaše „osobní místo“.
- ❖ Vezměte si s sebou židli.
- ❖ Hrajte si s bublifukem.
- ❖ Vytahujte si žvýkačku z úst.
- ❖ Proneste démonickým hlasem: „Musím najít nejvhodnější lidské tělo...“
- ❖ Vydávejte explozivní zvuky, když někdo zmáčkne tlačítko.
- ❖ Zírejte na svůj palec a opakujte si: „Já si myslím, že se to zvětšuje!“
- ❖ Prodávajte koláčky.
- ❖ Začněte nabízet kosmetiku.
- ❖ Provádějte cvičení Tai-Chi.

Poznámka redakce: Ještě že nemáme ve škole výtah.

Zdroj: internet
(sok)

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

Jede automobilista, když tu ho předběhne kuře. Řidič přidá, ale nedokáže je dohonit, pouze vidí, jak zaběhlo do statku. Dojede tam a ptá se statkáře, co že to má za tak rychlé kuře.

„No, je speciálně vyšlechtěné, aby mělo velká stehýnka.“

„A neprojevuje se to na chuti?“

„Nevím, ještě jsme žádné nechtyli!“

Přijde medvěd za zajíčkem: „Pojd' na diskotéku.“

„Nejdu, ještě mě malého někdo zmlátí.“

Medvěd ho přemluví, u vchodu zajíček uvidí velblouda a uteče: „Nikam nejdu, mě neochráníš, podívej, jaké boule udělali koňovi!“

„Zajíčku, proč máš tak krátké uši?“ „Ále, jsem romantik.“
???

„Včera jsem poslouchal, jak krásně zpívá skřivan, a přeslechl jsem kombajn ...“

Medvěd se rozhodne emigrovat do Německa. Šlape si to takhle k hranicím a potká zajíce. Zajíc se ho ptá, kam jde. Medvěd mu odvěti, že do Němec.

Zajíc: „Vezmi mě s sebou.“

Tak si ho medvěd strčí do kapsy. Přijde k hranicím a tam se ho celník ptá, kam že jde.

„Ále, jdu na chvíli za kámošem do Němec.“

Celník si ho prohlíží a říká: „Co to máte v kapse?!“

Medvěd se plácne přes kapsu a praví: „Ále, to je jen fotka zajíce.“

V lese žije medvěd, který si dělá seznam těch zvířat, která se chystá sežrat.

Přijde k němu vlk a říká: „Hele, medvěde, ty si prej děláš seznam, koho sežereš?“ - „No jo.“

„A nemohl bych ti přinést bažanta?“ - „No jo.“

Vlk přinese bažanta a medvěd je sežere oba. Druhý den k němu přijde liška.

A říká: „Hele, medvěde, ty si prej děláš seznam, koho sežereš?“ - „No jo.“

„A nemohla bych ti přinést koroptev?“ - „No jo.“

Liška přinese koroptev a medvěd je sežere oba. A třetí den k němu přijde zajíc.

A říká: „Medvěde, ty si prej děláš seznam, koho sežereš?“ - „No jo.“

„A nemohl bys mě vyškrtnout?“ - „No tak jo.“

Srazí na silnici motorkář ptáčka. Chudinka ptáček spadne na zem, cuká sebou, ale není mrtvý.

Motorkářovi se ho zželi a opatrně ho odveze k sobě domů. Tam ho položí do klece, rozdrolí mu chleba, do misky nalije vodu a čeká, jestli se uzdraví.

Ptáček se za několik dnů skutečně probere, rozhlédne se kolem sebe a vidí mříž, chleba a vodu.

Vtom mu všechno dojde a řekne: „Šmarjá, já ho zabil!!!“

Vykoukne krokodýl z vody a ptá se rybáře: „Berou, berou?“

„Kdepak, ani ťuk...“

„Tak se na ně vykašli a pojd' se vykoupat.“

Přijde malá žabička ke zvěrolékaři a má na hlavě ponožku.

Doktor spráskne ruce a povídá: „Žabičko, kdo ti to udělal?“

A žabička: „Drž hubu! Tohle je přepadení!“

REDAKCE

Slovo na úvod - Mgr.Vlasta Sokolová
Školní kolo Rubikonu – Tomáš Svoboda, 6.B, Mgr.Vlasta Sokolová
Oblastní kolo Rubikonu – Dana Zálešáková, 9.B
Rozhovor s panem senátorem Tomášem Julínkem – Sára Šilgeraiová
Koupání v Laa – Terezie Novotná
Sedmá třída v Praze – z prací žáků 7.ročníku sestavil Mgr. Aleš Kadlec
Výlov obojživelníků 2010 – Marta Pernová, 8.tř.
Škola v přírodě - 5.A – Ema Edenová, 5.A
Projektové dny „Voda“ – Tomáš Svoboda, 6.B, Vendula Jedličková, 6.B, Linda Koshi, 6.A
Kronika školního roku 2009-2010 – z prací žáků 9.ročníku sestavil Mgr. Aleš Kadlec
Československo 1945 – Patrik Litschmann, 5.A, Mgr.Vlasta Sokolová
Narozeniny slavných – Eliška Stehnová, 8.tř., Mgr.Vlasta Sokolová
Když našim učitelům bylo čtrnáct – Kateřina Popková, 8.tř., Lucie Lišková, 8.tř.
Rozhovor s paní učitelkou Vlastou Sokolovou – Dana Zálešáková, 9.B
Anketa na téma Naši domácí mazlíčci – Eliška Benešová, 5.A, Kristýna Dostálová, 5.A
Jaro – léto 2010 – Kateřina Popková, 8.tř.
Bernský salašnický pes – Tereza Bartáková, 5.A
Kočka domácí – Sára Šilgeraiová, 6.A
Zajímavosti o koních – Kristýna Dostálová, 5.A
Test ze zvířecí říše – Zuzana Dostálová, 9.B
Moje oblíbené počasí – žáci 8.třídy
Osmáci a tirádový rým – žáci 8.třídy, Mgr.Vlasta Sokolová
Vodníci z 5.A – žáci 5.A
Jazykolamy aneb Nabrus si svůj jazýček – Terezie Novotná, 6.A, Patrik Lischmann, 5.A
Co dělat ve výtahu, abyste se nenudili – Mgr.Vlasta Sokolová
Pár vtipů na závěr – Mgr.Vlasta Sokolová

Řešení testu ze zvířecí říše:

1-c,2-c,3-c,4-a,5-d,6-a,7-a,8-b,9-b,10-a,11-b,12-a,13-b,14-b